

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نسرین معروفی
۱۴ جولای ۲۰۲۲

"عشر زنان" در قرن بیست و یکم

طبق معمول امروز صبح هم مضامینی را که در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" نشر شده بودند، خواستم بخوانم. همین که پورتال را باز نمودم مضمون همکار گرانقدر ما "عمر قریشی" تحت عنوان «عشر زنان» در مکتب طالب!!» توجهم را به خود جلب نمود، مضمون را باز نموده شروع به خواندن کردم. اولاً باید بگویم که "عشر زنان" را اصلاً نشنیده بودم شاید هم از همین سبب کنجکاو شدم تا اولتر از دیگر مضامین در پورتال مضمون جناب "قریشی" را مطالعه نمایم.

ثانیاً از فرمانی که طالب داده بود تا مردم بلخاب از هر ده زن و دختر جوان یکی را به طالب بسپارند، دیده می شود از روزی که طالبان به قدرت گماشته شده اند هیچ روزی نیست که از دهان پرگند این مشتی از هیولا های قرن اهان و توهین به مردم افغانستان به خصوص به زنان پرتاب نگردیده باشد. امروز مردم افغانستان به خصوص زنان در اوج خفقان و ظلمت و تحت قوانین وزارت امر به معروف و نهی از منکر، وزارتی که تعلق به زمان بدوی ها و عصر پارینه سنگی دارد، زندگانی رقتبار را پیش می برند.

تاریخ گواه است که زنان در افغانستان از قرنهای آزاده زیسته اند، دوش به دوش مردان علیه استعمارگران مبارزه کرده اند، در کشتزار ها دوش به دوش مردان کار کرده اند، در فابریکه ها و صنایع دستی با مردان، نان آور خانواده هایشان بوده اند و ... خلاصه در پیشبرد حیات اجتماعی اعم از اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور سهم بارزی داشته اند. ولی دیده می شود آن ارزشهای انسانی را که استعمارگران در گذشته ها در کشور ما نتوانستند نابود کنند، امروز یک به یک توسط طالبان که از دین برای توجیه حکومت خود، حکومتی که فاقد هر گونه معیار های دینی و ارزشهای انسانی است، استفاده می کنند و هر روز با قوانین و فرمانهای بی اساس و ضد بشری خود مردم را تحت شکنجه و عذاب قرار می دهند و نصف جامعه را که زنان هستند علاوه بر این که آنها را محروم از همه مزایای زندگانی نمودند، صدای آنها را در گلو خفه و حتی نفس کشیدن را از آنها سلب کردند و شاید هم حضور زنان در جامعه به حیث نیروی محرک و سازنده، ترس و لرزه را در وجود طالبان باعث می شود. پس این چیزی به جز سادیسم دینی نیست.

امپریالیزم امریکا در سال ۱۹۹۶ طبق پلان طالبان را به رهبری ملا عمر در افغانستان حاکم بر سر نوشت خلق ستمیده ما نمود تا افغانستان را به زندان سیاه و تاریک به خصوص برای زنان تبدیل نمایند. طالبان هم طبق پلان تا

توانستند مردم را به اشکال مختلف تحت شکنجه قرار دادند، امروز باز هم پلانهای شوم امریکا و انگلیس با استقرار حاکمیت طالب در افغانستان عملی می گردد. اقلیتهای قومی و مذهبی از جمله شیعیان هزاره مورد خشونت این گروه قرار گرفته اند. طبق گزارش رسانه ها طالبان در مناطقی که هزاره ها زندگانی می کنند، آنها را با فشار مجبور به کوچ اجباری می کنند و یکی دوفتر از افراد طالب در برخورد های که صورت گرفته، کشته شده اند و اکنون از مردم آن مناطق می خواهند تا مبلغ هنگفتی را به عنوان خون بها بپردازند، ولی این که در آن درگیری ها ده ها نفر از مردم هزاره کشته شده اند و منازل شان به آتش کشیده شده، اصلاً بر داره وحشتناک ارزشی ندارد. گرفتن غرامت از مردم توسط طالب در حالی عملی می گردد که مردم زندگانی خود را در فقر و گرسنگی و بحران اقتصادی می گذرانند. کشتن هندوهای افغان و آنها را مجبور به ترک خانه و کاشانه نمودن و ده ها مصیب رقتبار دیگر کارنامه ننگین و جنایتباری است که تا کنون از طالب باقی مانده است.. طالبان از هر جایی که آمده اند باید بدانند که افغانستان گلستان اقوام است و ادیان و مذاهب مختلف در این گلستان پرورش یافته است و هیچ قدرتی در طول تاریخ قادر نشده است تا گلهای این گلستان را پر پر و نابود کند اینها باید بدانند که هرگز موفق به برآورده ساختن امیال شوم باداران شان نخواهند شد.

مردم افغانستان به خصوص زنان با وجودی که در بیشتر از چهل سال بیشترین صدمات روحی و جسمی را متحمل شده اند، ولی امروز زنان در کنار این که محروم از آموزش، محروم از کار و فعالیتهای اجتماعی و سیاسی و سایر حقوق انسانی هستند، مورد خشونت و بی حرمتی، اهانت و توهین به اشکال مختلف یعنی شلاق، پوشیدن برقع، بدون محرم شرعی از خانه بیرون نشدن، نکاح کردن زنان و دختران جوان به زور رویه رو هستند و اینک فرمان جدید آنها به مردم بلخاب "عشر زنان". طالبان با این فرمانها و قوانین ضد انسانی از همان گودالهای که برآمده اند دوباره گم شوند وبه همان جایی بروند که به آن تعلق دارند یعنی زباله دان تاریخ!

کسانی که می گویند که همین طالبان بودند که در مقابل امریکا و ناتو مبارزه کردند و آنها را مجبور نمودند تا افغانستان را ترک بگویند، کور خوانده اند. طالبان علاوه بر این که علیه متجاوزان مبارزه نکردند و یک به یک پلانهای امپریالیستها را عملی کرده و می کنند بلکه باعث قتل و قتل بی شمار مردم بی گناه هم شده اند. آنها با پلان امریکا دست به کشتار اطفال و جوانان زدند، مکاتب و مساجد را به آتش کشاندند، آب مکاتب دختران را مسموم کردن. کسانی که می گویند که طالبان علیه امریکا و ناتو و دولت دستنشانده آنها جنگ کردند باید بگویند که چند نفر از نظامیان امریکائی و ناتو و یا چند نفر از مقامات بلند پایه دولت دستنشانده را به خاطر انتقام از مردم ستمکش افغانستان به قتل رساندند. آنها به جز حمله به مساجد جایی که فقط مردم نادار و غریب و ستمکش به ادای نماز می روند نه پولدار و مقامات دولتی و همچنان مکاتبی را که به آتش کشاندند در آنها فقط فرزندان فامیل های بی بضاعت درس می خواندند نه فرزندان رؤسا و وزراء و وکلاء. این را خوب می دانیم که فرزندان آنها همه زندگانی را در خارج از افغانستان می گذرانند و در آنجا ها به مکاتب و دانشگاه ها می رفتند. طوری که زنان و فرزندان طالبان هم در افغانستان نیستند بلکه زندگانی خود را در خارج از افغانستان با ناز و نعمت می گذرانند و فرزندان شان به مکاتب و دانشگاه های دالری درس می خوانند.

پس وظیفه وجدانی همه ما افغانهاست تا در برابر به بردگی کشاندن هموطنان ما سکوت نکنیم. قسمی که همکار ما جناب "عمرقریشی" در نوشته خود تذکر دادند: "سکوت در برابر آن نه تنها ننگ تاریخ را بر جبین سکوت کنندگان خواهد زد، بلکه در عمل تاریخ آنها را شریک جرم و جنایت طالب نیز به شمار خواهد آورد."